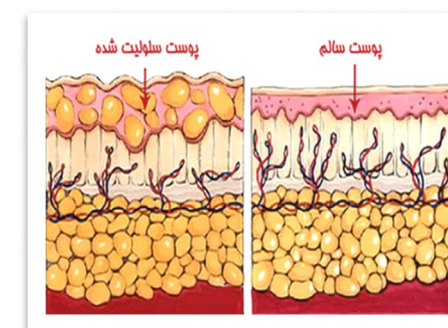

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی البرز مرکز آموزشی و درمانی سردار سپهر شهید حاج قاسم سلیمانی

مرکز آموزشی و درمانی سردار سپهر شهید حاج قاسم سلیمانی

سلولیت

تهیه کننده: واحد آموزش سلامت

تایید کننده: کمیته آموزش بیمار

تاریخ تهیه: ۱۴۰۴

شماره واحد آموزش به بیمار: ۰۲۶۳۵۷۷۱۱۲۵

منابع: ClinicalKey, WebMD, Mayo clinic

شرح بیماری:

سلولیت نوعی عفونت باکتریایی است که پوست را درگیر می‌کند و در میان افرادی که به زخم‌های پوستی ساده خود بی‌توجهی می‌کنند، به وفور دیده می‌شود. علت اصلی این بیماری، عدم رعایت بهداشت مناسب زخم است که در صورت عدم درمان، می‌تواند به عوارض جدی منجر شود. این عفونت می‌تواند در هر قسمتی از پوست بدن رخ دهد، اما عمدتاً روی صورت یا قسمتی پایینی پاها به وجود می‌آید.

علائم:

دردناک بودن ناحیه به هنگام لمس و قرمز شدن و افزایش دمای قسمتی از پوست که دچار عفونت شده است

سفت و متورم شدن پوست

تب، لرز، تعریق، درد عضلانی

ضعف و احساس کسالت عمومی

تهوع و استفراغ

عدم حرکت انگشتان به دنبال تورم پوست

تورم غدد لنفاوی آرنج و زیر بغل یا ران

علل شایع:

استرپتوکوک و استافیلوکوک نام دو باکتری است که بیش از همه موجب این بیماری می‌شوند. سلولیت

زمانی روی می‌دهد که این باکتری‌ها بتوانند از طریق یک

شکاف و یا آسیب پوستی که در اثر مواردی چون

جراحی‌های اخیر، بریدگی‌ها، زخم‌های باز، التهاب‌ها و یا

سایر بیماری‌های پوستی ایجاد شده‌اند، وارد بدن شوند.

عوامل خطر:

مصرف داروهای سرکوب کننده ایمنی یا کورتن

بیماری مزمن مانند دیابت شیرین، یا بروز یک عفونت اخیر که موجب کاهش مقاومت شده باشد.

هرگونه آسیبی که به پوست یا یک ضایعه پوستی زمینه‌ای صدمه برساند.

کاهش ایمنی بدن به علت بیماری نظیر ایدز و یا سرطان‌های خون یا داروها

مصرف تزریقی مواد مخدر

سوختگی زخم حاصل از عمل جراحی

عوارض احتمالی:

مسمومیت خون، در صورتی که باکتری‌ها وارد جریان خون شوند.

عفونت مغز یا مننژیت، در صورتی که سلولیت در ناحیه مرکزی صورت رخ دهد.

عفونت عضله و بافت مجاور در زیر ناحیه سلولیت شده

پیشگیری:

از وارد آمدن صدمه به پوست اجتناب کنید.

در موارد زیر بیمار در بیمارستان بستری می‌شود:

- وضع عمومی بیمار بد باشد برای مثال هنگام تب شدید یا تغییرات فشار خون
- با وجود مصرف آنتی بیوتیک وضعیت بیماری بدتر شود
- بیمار ضعف سیستم ایمنی داشته باشد.

در چه شرایطی به پزشک مراجعه نمایید؟

- اگر شما یا یکی از اعضای خانواده تان علائم سلولیت را دارید.
- اگر یکی از موارد زیر به هنگام درمان رخ دهد: تب، سردرد یا استفراغ، خواب آلودگی یا بی حالی، بروز تاول روی ناحیه سلولیت، بروز نواری قرمزی که علی رغم درمان بدتر شود.
- اگر دچار علائم جدید و غیرقابل کنترل شده اید.
- داروهای مورد استفاده در درمان ممکن است عوارض جانبی به همراه داشته باشند. در صورت مشاهده عوارض به پزشک مراجعه نمایید.

زیادی برای گسترش سریع دارند.

تشخیص:

- معاینه توسط پزشک
- انجام آزمایشات نشان دهنده عفونت خون
- نمونه برداری از پوست و کشت سلولی

درمان:

- سلولیت معمولاً در عرض 7-10 روز درمان می‌شود ولی در موارد شدید یا وجود بیماری‌های زمینه ای ممکن است طول درمان بیشتر از این باشد.
- آنتی بیوتیک درمان اصلی این بیماری است. دارو معمولاً به صورت خوراکی به بیمار داده می‌شود ولی در موارد شدید ممکن است لازم شود بیمار در بیمارستان بستری و تحت درمان تزریقی قرار گیرد.
- برای کاهش درد از داروهای مسکن استفاده می‌شود.
- در مواردی که به علت شدت عفونت، چرک در زیر پوست جمع می‌شود باید با استفاده از جراحی مواد چرکی تخلیه شود.

اگر فعالیت‌های کاری یا ورزشی سنگین و پر برخورد دارید، از لباس‌ها و وسایل محافظتی مخصوص استفاده کنید.

- پوست خود را تمیز نگاه دارید.
- در صورتی که ضایعه‌ای در پوست دارید، از شنا کردن خودداری کنید
- بهتر است افراد دیابتی جهت جلوگیری از سلولیت موارد زیر را رعایت نمایند:
- همیشه پوست خود را مرطوب نگه دارند. مرطوب و تازه نگه داشتن پوست، از پوسته‌ریزی و ترک خوردن پوست جلوگیری می‌کند.

- برای محافظت از پوست دست‌ها و پاها بهتر است جوراب و دستکش‌های مناسب استفاده کنند.
- ناخن‌های خود را به دقت بگیرید و مراقب باشید تا به پوست اطراف ناخن خود آسیب نرسانید.
- هرگونه عفونت پوستی سطحی نظیر بیماری‌های قارچی پا را به دقت مداوا کنید زیرا عفونت‌های سطحی قابلیت